

Jubileums skrift

1934 - 84

Lindvall

50 ÅR är ju något extra för alla att fylla - även för en folkdansförening.

Därför kom förslaget fram om en Jubileumstidskrift.

Tanken var att följa föreningen RÖNNEHÄLLS FOLKDANSLAG från starten 1934 till dags dato.

För att inte bara få årtal, datum och namn ur föreningens historia upprådade, kontaktades medlemmar som med egna ord här berättar om minnen från sina aktiva år inom laget.

Säkert finns det fler som har mer att berätta om Rönnehälls Folkdanslag och kanske även har något foto från någon minnesvärd händelse. Er ber vi kontakta styrelsen eller Göran Andersson, 0418-807 52.

Bidrag till Rönnehälls Folkdanslags
50-års Jubileumsskrift 1984

1. Detta att vara pionjär
2. Det var så det gick till när det 1934 blev "lag-ligt" att dansa folkdanser på Rönnehälls Bygdegård!

Detta att vara pionjär för en verksamhet är egentligen ingenting att yvas så särskilt mycket över, men man kan väl tillåta sig att vara glad om verksamheten, som man varit med om att s.a.s. lägga grunden till, har artat sig så väl att den ännu efter 50 år fortlever och även fortsätter att "växa till sig".

Och därmed är det dags att avslöja att det är Rönnehälls Folkdanslag jag varit med om att "pionjära" för och har nöjet att, när sagda lag nu går att runda sin halvsekeldag, fortfarande tillhöra, inom parentes såsom hedersordförande. Det tillåter jag mig anse, berättigar till att känna sig en aning yvig.

Men snälla du som läser detta, tag och lyd rådet att omgående glömma detta avslöjande angående min medlemsform liksom de, som eventuellt vetat om det tidigare har gjort, och närpå jag själv också. Det om detta.

Enligt den andra rubriken här ovan skulle jag vidare "skvallra" något om hur det hela började 1934. Jag misstänker dock att detta om bildandet av Rönnehälls Folkdanslag redan tidigare är utrett och ordat en hel del om.

Laget har ju tidigare firat jubileér, t ex 25- och 40-års, då historik om laget säkerligen ej har saknats. Men det är ju för all del minst 10 år sedan och har kanske hunnit glömmas. Dessutom har det tillkommit en del nya medlemmar i laget som kanske ej varit i tillfälle att ta del därav, varför det kanske ändå kan vara av något värde att repetera det hela.

Jag vet emellertid att minst två, med mig nästan helt samtida pionjärer, har anmodats att nedskriva och inkomma med sina hågkomster, varför jag skall försöka hålla mig till att kortfattat delge fakta med kommentarer där sådana är nödvändiga.

Det var så här att två medlemmar i Ottarp-Sireköpinge S.L.U.-avd, Lave Lavesson, Vadensjö och Rudolf Jönerup, Tvååker, hade 1934 varit elever på Lantmannaskolan i Svalöv och därunder varit med och dansat i ett folkdanslag som organiserats av medlemmar i Rönneberga Hembygdsförening.

Lave och Rudolf ville, sedan kursen på Lantmannaskolan var slut, gärna fortsätta med folkdans och tänkte sig att detta kanske kunde låta sig göras tillsammans med andra eventuellt intresserade medlemmar i Ottarp-Sireköpinge S.L.U.-avd.

Till att börja med tog de kontakt med Nils Rasmusson, Viarp som varit med och dansat i ett inom Ottarp-Sireköpinge S.L.U.-avd. några år tidigare verksamt folkdanslag, och därför kunde tänkas vara lämplig såsom rådgivare och inledningsvis även såsom instruktör.

Jodå, Nils R var intresserad och villig att medverka med vad han kunde göra för saken. På ett Ottarp-Sireköpinge S.L.U.-avdelnings möte förde de "sammansvurna" saken på tal och inbjöd intresserade till en träff för att försöka bilda ett folkdanslag. Man föreslog också att S.L.U.-avdelningen till en början skulle bidra med visst ekonomiskt stöd till den tilltänkta folkdansverksamheten. Det förslaget fick instämmande beslut och därmed var det "grönt ljus" för den första sammankomsten som blev den 17 november 1934. Den samlade 15 deltagare vilka snabbt kom överens om att bilda Ottarp-Sireköpinge S.L.U.-avdelnings folkdanslag samt beslöt att börja övningarna om en vecka och därefter varje tisdag på Rönnehälls Bygdegård, en tradition som håller än.

Rönnehäll hade, turligt nog, byggts färdigt och invigts samma år och blev således från första början vår givna hemvist. Detta ledde ganska snart till att laget "döptes" om till Rönnehälls Folkdanslag, lite behändigare att skriva än det långa Ottarp-Sireköpinge S.L.U.-avdelningens folkdanslag och dessutom ej direkt politiskt betonat med tanke på blivande medlemmar i laget.

För att kunna dansa folkdans erfordras ju bl a även musik och då var det så väl att Nils Rasmusson kände en i Viarp boende fiolspelman, Anders Öhman, vilken han övertalade att medverka. Det gjorde han troget och mycket bra ända tills han i februari 1944 för alltid lade ned sin fiol och stråke (finns numera som kärt minne i undertecknads ägo). Det bör nämnas att hans arvode var två kronor, under de sista åren tre kronor per övningskväll och vid uppvisningar en å tvåkronor mer. Var finna en sådan spelman nu? I den vintertid oeldade övningslokalen fick han då och då slå åkarbrasor för att värma sina frusna fingrar medan vi som dansade något så när klarade kylan om än andedräkten stod som en slöja kring oss.

Någon likhet med "älvdans" var det dock påtagligt inte. Det fanns i stora salen bara ett par järnkaminer som behövde eldas hela dagen om det skulle vara något så när beboeligt där på kvällen. Om vi inte var för många kunde vi dansa i serveringsrummet, men om alla kom blev där för trångt för att kunna ta ut öst- och västgötastegen. Men på intresse och danslust var det, trots dessa besvärligheter, ingen brist hos dansarna. Men på sommaren var det naturligtvis bättre. De ofta återkommande uppvisningarna erfordrade nämligen att vi måste hålla på att öva så gott som året om.

I början på 1935 fick vi bestyr med att skaffa oss nya kläder, nämligen hembygdsdräkter som det ju skall heta och inte "folkdansdräkter" om än de av tradition hör ihop med folkdansen.

1934. DE NYA DRÄKTERNA PROVAS.

FLICKORNA:

Inga-Lisa Larsson, Ingegärd Malmström, Anna Håkansson,
 Gudrun Malmström, Ella Svensson, Ullegärd Malmström,
 Gertrud Persson, Greta Håkansson, Karin Andersson.

POJKARNA:

Emil Persson (instruktör), Ivar Nilsson, Ingvar Persson,
 Lave Lavesson, Rudolf Jönerup, Hildegon Olsson,
 Harry Andersson, samt Anders Öman (spelman)

Av vidstående foto framgår förhoppningsvis hur vi tog oss ut när dom var färdiga och provades första gången. Under tiden hade vi övat oss färdiga till vår första uppvisning som blev inför "hemmapublik" på Rönnehäll vid, om jag minns rätt, Bygdegårds-föreningens årsmöte. Det blev ett ganska lyckat "eldprov" och därefter var vi färdiga att ge oss ut och visa upp oss på diverse festligheter både när och fjärran.

I maj fick vi vårt premiärenngagemang (gage 75 kronor) utomhus. Det var på den vackra festplatsen i dalgången vid Gröna Dal, Vallåkra, och det följdes av flera redan under den första sommaren. Särskilt måste räddas ut glömskan uppvisningen vid ett grevligt bröllop på Knutstorps slott, Kågeröd. Det blev mycket sent på kvällen innan vi fick framträda, men i skenet av marschaller och strålkastarna från ett par bilar virvlade vi runt med våra egna skuggor i parken framför slottet. Det såg nog ganska fantastiskt ut och blev mycket bejublat av bröllopgästerna. Efteråt blev vi trakterade och fick dansa tillsammans med dem på loftet i en stor lada.

Det hade plötsligt blivit något nytt och populärt att ha folkdansuppvisningar vid större festarrangemang och vi anammade naturligtvis tacksamt tillfällena att komma ut och visa upp resultaten av våra övningar. Till dem kom det ofta nya intresserade och ville vara med, varför vi hade jämt jobb att öva upp dem i folkdansens turer. En del visade sig ha lätt för det medan andra hade det besvärligt värre.

Nils Rasmusson kom rätt snart underfund med att hans tidigare folkdanskunskaper hade legat av sig och inte räckte till på långt när för en instruktör i ämnet, varför han föreslog att vi skulle vända oss till frisörmästare Emil Persson i Ekeby, vilken han visste hade flera års rutin i folkdansinstruktionskonsten. Vi gjorde så och lyckades värva honom för ett cirka två år långt trivsamt och givande samarbete tills han på grund av sjukdom tyvärr måste avbryta detsamma.

Under tiden hade det emellertid hänt en hel del som är värt att notera. Vi hade fått kontakt med folkdansare på andra orter och då i synnerhet i Helsingborg dit vi ofta blev inbjudna till trevliga festligheter. Det låter sig inte göra att här nämna alla de vänner vi då fick, men Ture Wallin som var ordförande och dansledare i Folkdansens Vänner, Helsingborg, måste sägas vara den som vi främst hade anledning att tacka för att vårt umgänge med Helsingborgarna blev så livligt och trivsamt som det faktiskt var.

Han ställde bl.a. om att vi fick vara med och dansa vid de stora Barnens Dag festligheterna i Helsingborg 1936 och han var ofta gästinstruktör hos oss på Rönnehäll. Gemensamt med honom och hans Folkdansens Vänner startade vi 1938 traditionen med valborgsmässobålet på Rönnarps Bjer och då kom det vanligen cirka 30-talet folkdansare från Helsingborg för att vara med om detta och den efterföljande festen på Rönnehäll.

1938 minns vi också som året för bildandet av Nordvästra Skånes Folkdanskrets under vilket namn vi, gemensamt med Folkdansens Vänner och Luggudegillet i Helsingborg, Kullagillet i Höganäs samt Mörarps Folkdansgille, etablerade ett livligt samarbete för anordnande av stora propagand- och ekonomiskt vinstgivande offentliga fester på olika platser inom kretsens räjong.

Det föranledde att det för kretsens medlemmar blev många och långa cykelturer som t ex till Arild, Kulla Gunnarstorps slottspark, Rosendals skog vid Mörarp, Fälleberga vid Bjuv m fl, av vilka "Vårtinget" på Kulla Gunnarstorp ju blivit en ännu fortlevande tradition. Allt med syftet att förhoppningsvis skaffa medel för att bidra till krets- föreningarnas ekonomi samt för anordnande av gemensamma kurser i folkdans och lek m m. Nordvästra Kretsen är ju en ännu levande realitet och omsluter numera dubbelt eller fler så många föreningar som vid starten.

Redan 1936 blev vi medlemmar i Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur genom dess Skånedistrikt och det blev ju därmed ganska så vidgade vyer med många nya bekantskaper i hela Skåne och även i övriga Sverige, i varje fall om man var intresserad av att resa till de stora riksstämmorna för folkdansare och spelmän som Svenska Ungdomsringen anordnade på skiftande större platser runtom i landet. Det blev även tillfälle att resa och delta i såväl distrikts- som rikskurser för att lära upp sig till instruktör. I varje fall hade undertecknad den ambitionen, och fick under några år förtroendet att söka bibringa Rönnehälls folkdansare erforderliga folkdanskunskaper.

Ja, ja, det är verkligen många glada minnen från mina år i Rönnehälls Folkdanslag som tränger sig på när man nu försöker summera och pränta ner dem. Minnen av alla goda och glada lagkamrater som inte tappade sugen under krigsårens besvärligheter, som t ex inte drog sig för att i nästan alla väder cykla de för många milslånga vägarna för att inte missa övningarna och samvaron med danskamraterna i laget.

Känslan för laget och vännerna däri var alltid god och slog ut i full blom i synnerhet när vi samlades till de årligen återkommande interna kräftkalasen och knydegillena på Rönnehäll eller hemma hos någon medlem, som t ex hos Eric och hans syskon i Ottarp, hos Hugo och Gudrun på Karlsfält, och hos Allan och Hanna på Halmstadgården och på Charlottenborg.

Det var jättestora "partyn" och jag är mycket tacksam för att äga minnen därav såväl som för minnena av alla dem som jag levde tillsammans med i och för laget under min aktiva tid i detsamma.

Jag har ovan talat om vår spelman Anders Öhman som spelade för laget under de första tio åren och vill, innan jag slutar detta skriverseri, även nämna om vår spelman Harry Askman som ersatte Öhman. Han var liksom denne en duktig spelman, vilket plus ett glatt humör gjorde att han var mycket omtyckt i laget. Även han har numera gått ur tiden. Frid över de bådas minnen.

I den skryv som uppstod innan Askman tog över efter Öhman, hade vi, liksom vid många andra tillfällen då vi behövde extra musikhjälp, förmånen att få denna hjälp av spelmannen Reinhold Andersson, hemmahörande i Klappe, Viken. Han var, och är, heltänd på folkdans och därtill hörande musik och drog sig inte för att, oftast per cykel, åka de cirka fem milen (+ de fem tillbaka) mellan Viken och Tågarp. Endast vintertid och om det var särskilt dåligt väder åkte han tåg från Helsingborg. Heder åt en sådan kämpe.

Till slut är att tillägga att även om en verksamhet fått en hygglig start och lyckats klara sig relativt bra de första strävsamma åren, så kan det snabbt nog bli +- 0 av det hela om inte verksamheten har förmånen att fortlöpande ha styrelse och ledare som har förmågan att hela tiden hålla medlemmarnas intresse levande för vad de håller på med. Att Rönnehälls Folkdanslag helt klart haft, och har, denna förmån bevisas otvetydigt av den ålder laget nu uppnått. För en pionjär är det verkligen ett nöje att kunna konstatera detta och vara tacksam därför.

Samt till sist på det Hjärtligaste önskan om en lika God Fortsättning. Åtminstone är det vad jag anser och önskar och får därmed tacka för mig.

Harry Andersson

20 år med Rönnehälls Folkdanslag

Hemkommen vid jultiden 1934 fick jag höra talas om att man startat ett folkdanslag på Rönnehäll. Nyfiken som jag var följde jag med mina systrar till Rönnehäll och satt på läktaren och åsåg dansövningen. Mot slutet av träningen vände sig ledaren, Nils Rasmusson, upp mot läktaren och sade: "Nästa gång är Du också här nere!". Efter en hel veckas träning hemma vågade jag mig ner på dansgolvet, vilket blev början till ett 20-årigt aktivt deltagande inom laget - arbetssamma men minnesrika år.

Cykel transportmedel

Jag anade inte, när jag ställde mig på dansgolvet, att jag första året skulle få arbetsplatsen nära 40 km bort - men jag hade ju cykel. Då gällde det att snabbt ställa in hästarna, byta kläder och på cykeln. Någon mat blev det inte tid till. Jag måste ju försöka hålla tiden, ty punktlighet var A och O i laget.

Efter träningen åkte jag så hem till min moder och fick litet mat, innan jag återträdde färden till arbetsplatsen. När övningen någon gång blev inställd utan att jag fått reda på det, kändes återfärden litet tung.

Cykel var också under många år det allmänna färdmedlet för samtliga medlemmar. Många gånger cyklade hela laget till Frostavallen, Kulla Gunnarstorp och Rosendahl. Någon malör inträffade väl ibland, t ex vid en hemfärd från Kulla Gunnarstorp. Vi kom cyklande sju stycken i bredd genom Ödåkra, och i en kurva trasslade cyklarna in sig i varandra, så att vi alla välte mitt framför polisen. Litet snopna och beredda på efterräkningar reste vi oss, men polisen sa endast: "Ni får för f-n ser hur ni kör". Det förlösande skrattet kom utom hörhåll för polisen.

Samarbete med "de stora"

Efter en del uppvisningar på hemmaplan vågade vi oss på att medverka vid Barnens dag i Helsingborg 1936 tillsammans med Folkdansens Vänner, Luggudegillet, Kullagillet och Bjäregillet. Vi dansade på flera ställen i staden och avslutade med fackeldans nere i hamnen.

Detta första samarbete gav så småningom upphov till bildandet av Nordvästra Skånes Samarbetskrets, som bestod av fem föreningar. Därmed kom vi också att medverka vid de årligen återkommande festerna på Rosendahl och Kulla Gunnarstorp.

Rosendahl

Inför varje fest hade vi många kvällars arbete med att ställa i ordning festplatsen, bygga dansbana, ordna stånd m m. Vi cyklade dit flera kvällar veckorna före och arbetade till långt ut på kvällen. Min fader brukade ibland säga: "Det vore väl om den där festen snart var över, så det blev någon reda med er igen". Ja, vi arbetade hårt, och jag minns en kväll, när vi skulle dricka kaffe vid 21-tiden, så utbrast Harry: "Jag har visst glömt att äta min frukost". Han hade arbetat hela dagen.

Andra episoder jag minns från dessa fester är; att vi fick köra och skaffa nya lotterier på söndag-förmiddagen, att den varma korven knappt hann ner i kokvattnet, förrän den fick fiskas upp igen, att jag upptäckte, att jag efter festens slut på söndag-kvällen fortfarande gick i arbetskläderna -- allt vittnade om det myckna arbete, som nedlades på dessa fester.

Det gav dock resultat! Så t ex hade jag en gång som kassör 1 276 enkronor med mig hem på cykeln. Kamrern på banken i Tågarp påstod sig aldrig ha sett så många enkronor på en gång. Bra blev det också den gången vi fick regnförsäkring, vackert väder och mycket folk. Var regnmätaren stod vet jag inte.

Fester

Kräftskivor firade laget under många år dels på Rönnehäll, dels hos Hanna och Allan. Ibland var också Svalövs Ungdomsgille inbjudna, som i sin tur bjöd på ålagille. Till skillnad från det myckna slitet vid uppvisningar och andra arrangemang hölls festerna i avkopplande och gemytlig stämning. En medlem påstod sig t o m ha vaknat dagen efter en kräftskiva med slipsen på.

Kurser

Under min relativt långa tid i laget hade jag förmånen att också få deltaga i många kurser med utmärkta ledare, sådana som Gustaf Karlson, Thoralf Borglin, Gunvor Jensen, Erik Betz - ännu i verksamhet och min kursledare för inte så länge sedan - samt på det lokala planet Ture Wallin inte att förglömma.

Med dessa rader har jag velat ge några glimtar från min verksamhet på olika nivåer i det lilla strävsamma och kamratliga Rönnehälls Folkdanslag, ja,

"Jag minns den ljuva tiden, jag minns den som igår, då omsorgen om laget ej kändes alltför svår. Må och de generationer, som nu där jobbar på förunnas ljusa minnen, som livet ut bestå!"

Eric Andersson

En återblick på Rönnehälls Folkdanslag

20 ARS JUBILEUM PÅ RÖNNEHÄLL

När man var ung och skulle ut och roa sig, fann man snart att för att ha roligt och träffa tjejer så måste man kunna dansa. Ett sätt att lära sig detta var att gå med i Rönnehälls Folkdanslag, och det gjorde jag.

Detta behövde jag aldrig ångra, ty här blev man bekant med härliga kamrater, som ställde upp för laget när så behövdes. Under denna tid samlade man många minnen som sitter kvar hela livet ut.

Förutom att vi dansade hittade vi på mycket annat, bl a minns jag särskilt en maskeradfest då det kom över 600 personer till Rönnehäll. Parkeringen räckte inte till utan det blev långa rader med parkerade bilar på båda hållen. Vi fick in så mycket pengar så vi visste inte vad vi skulle använda dem till. Då bjöd vi in ortens alla gamla till en fest, som de uppskattade mycket.

Vi samarbetade mycket med de övriga folkdanslagen i Nordvästra Skåne. Toppen av detta samarbete var väl Rosendahlsfesterna. Här arbetade vi mycket på vår fritid, långt ut på kvällarna. Vårt lag skulle i regel ha hand om cykelställen. Det kostade tio öre att få sin cykel förvarad under festen. Här gällde det 1000-tals cyklar. Tänk så jobbigt när festen var slut och alla skulle hem. Dessa fester var mycket beroende av vackert väder.

Jag minns en gång när Ottarp B.F. hade ordnat fest i Belteberga skog. Den regnade helt bort. Agusts assistent hade cyklat runt och lånat kaffekoppar och kaffekannor. Vi skulle ha hand om cykelställen som vanligt för att tjäna pengar. Tårtorna blev över så dessa kunde vi inhandla billigt. Vi ställde tårtan mitt på bordet och med sked i handen åt vi den ena tårtan efter den andra. Höstgille, knydegille och kräftskivor hörde också till ibland.

Kretsen hade också utbyte med såväl franska som danska folkdansare. Språksvårigheterna löstes lätt med dans och tecken.

Till sist vill jag önska Rönnehälls Folkdanslag fortsatt framgång i sitt arbete för att bevara den gamla kulturen i Nordvästra Skåne.

Gunnar Persson

Ett oförlömligt minne!

När jag i början av 60-talet erhöll förfrågan om att bli Rönnehälls dansledare, så tackade jag ja direkt. Redan tidigare hade jag haft kontakt med Rönnehäll. Första kontakten skedde genom mina föräldrars bekantskap med dansare i Rönnehäll, och jag blev erbjuden några veckors vistelse på Karlsfält hos Hugo och Gudrun. Här gick en stadsbos högsta önskemål i uppfyllelse! Dessa underbara veckor upplevde jag i början av 40-talet.

Några år därefter hade vi en annan av Rönnehälls dansare inneboende hos oss, och jag följde med honom några gånger per cykel till Tågarp för att dansa med Rönnehällarna. Det resulterade bl a i att jag fann en flicka som så småningom skulle bli min fru. Det var således på grund av de fina kontakterna jag haft med Rönnehäll, som jag accepterade att bli deras dansledare under några år.

Jag höll på att få en chock första gången jag kom till Rönnehäll som dansledare. Hela gårdsplanen var full av bilar och inne på Rönnehäll fanns mer än 100 personer. Jag tog för givet att dom glömt meddela mig att lokalen var uthyrd för något annat denna tisdag, men inte. Rönnehällarna hade utan min vetskap annonserat ut en gammaldanskurs. Jag hade aldrig tidigare haft någon gammaldanskurs och var i övrigt relativt ny som dansledare! Det blev alltså ett rejält prov att ställas inför och något som jag heller aldrig kommer att glömma.

Men första kurskvällen avklarades med stegövningar i ring och några trevande försök till omdansning, därefter var jag tvungen att mera i detalj planlägga kursen. Därefter anordnades gammeldanskurser i ett flertal år, där varje kurs samlade över 100 deltagare och med som regel fler pojkar än flickor.

Som synes har jag alltid haft fina kontakter med Rönnehäll. Det var för övrigt där, som de första försöken att tolka Mandelgrens dans- och melodiuppteckningar gjordes! Jag vill därför när Rönnehäll nu firar sitt 50-års jubileum framföra mina och Sonjas varma lyckönskningar till jubilaren!!!

Börje Wallin

Mina hågkomster

VÅREN 1958

FLICKORNA: Inga Lundstedt, Gunnel Igelsson, Kerstin Jönsson, Gunni Svensson, Maj-Britt Paulsson, Margareta Evaldsson, Gullri Jönsson, Stina Andreasson.

Pojkarna: Sven M Johansson, Kjell Kvist, Hans Ingelsson, Lennart Dahl, Erik Evaldsson, Sven Nilsson, Sune Malmström, Stig Persson, Sven Eriksson.

Jag var med i gammeldanskurs hösten 1954. På våren 1955 blev jag medlem i Rönnehälls Folkdanslag. Dansledare var Börje Wallin, Helsingborg. Spelman var Sven Johansson, Benarp Möraryp. Som extra spelman vid gammeldanskurser var Ove Nilsson (Fjärestad) Kvidinge anlita. Vem som var ordförande minns jag ej. Föreningen var ganska livaktig t o m 50-talets slut. I början på 60-talet var Stig Persson, Härslöv ordförande. Verksamheten var på avtagande för att helt stanna upp. Något år avhölls inget årsmöte, men valborgsmässoaftnar uppe på Bjeret höll vi igång. Utan hjälp av CUF:are, som ej dansade folkdans annars, gick arrangemanget ej att genomföra. Vi blev sex par. Arne Tegsell som då var ordförande i CUF ställde upp.

Någon gång i mitten på 60-talet kallade Arne Pålsson, Ekeby, samman de som var intresserade av folkdans och vi fick ett nytt årsmöte och en ny styrelse, som jag blev kassör i. Arne Pålsson blev ordförande men så rycktes han bort från oss genom olyckshändelse. Jan Edvardsson (Fjärestad) Landskrona blev ordförande efter honom. Därefter blev Anita Orup (Rönnarp) Landskrona ordförande. Jag var fortfarande kassör. Därefter blev jag ordförande.

Börje Wallin, Helsingborg, hade ej så mycket tid till övers för att träna oss, så han överlät detta till Bertil Persson, (Helsingborg) Annelöv. Vid ett tillfälle när Bertil var förhindrad att träna oss kom Gunnar Otterström, Billesholm och tränade oss. Då sade medlemmarna till mig att honom vill vi ha som tränare. Med Gunnar blev det ny fart på verksamheten såsom utlandsresor och besök tillbaka. Gunnar blev ordförande efter mig.

En av resorna var 1973 till Koblenz-Güls. Den företogs med buss av Lasse från Uppsala. Året därpå var vi i Polen i Krakow. På hemresan diskuterade vi om vi skulle ordna med logdans. Det bestämdes att det skulle bli hos mig, vilket vi höll på med i några år. Vi hade även en logdans här 1975 när Österrikarna från Loeben gästade oss. Just den kvällen hade jag en sugga som grisade, vilket de aldrig tidigare hade sett. En midsommarafton hade vi logdans här med Polska gäster från Krakow. Sill och potatis och polsk vodka m m. Laget uppvaktade spelman Sven en morgon 5.30 på hans högtidsdag. Detta är vad jag kan komma på.

Erik Ewaldsson

..... och de senaste åren

PÅ RÖNNEHALLS TRAPPA 1971

Erik Evaldsson, Ingrid Nilsson, Karin Nilsson, Kerstin Hansson, Kaj Persson, Sylvia Persson
Sten Olsson, Ola Rydberg, Ann-Christin Nordstrand, Anne-Maj Stjärnfält, Lisbeth Malm, Per-Arne Nilsson
Ingmar Nilsson, Sven M Johansson, Tor Svensson, Eva Nilsson, Hans-Ove Nilsson, Renee Lindblom
Alvar Pålsson, Inger Hansson. Gunnar Otterström med döttrar.

Hösten 1969 träffade jag "Sven i Benarp". Han berättade, att han spelade för ett trevligt lag med bara ungdomar. Det var Rönnehälls Folkdanslag. Jag tyckte då, att det skulle vara roligt att få följa med Sven någon gång. Någon månad senare ringde Sven och undrade om jag ville ta hand om dansträningen en kväll då deras instruktör hade förhinder. Det resulterade i att dåvarande ordförande, Erik Ewaldsson, ringde mig och frågade om jag hade lust att ta över träningen för laget. Det var så det började 1970.

Vi dansade varannan tisdag och var väl inte mer än ett tjugotal medlemmar. Många av pojkarna låg i "lumpen" och en del flickor gick på lanthushållsskola. Då var det mest landsbygdens söner och döttrar som dansade. Vi körde igång en gammeldanskurs och fick några medlemmar till. Det vilande medlemskapet i Svenska Ungdomsringen byttes till ett aktivt sådant, och vi började att dansa varje vecka. Då var det också klennt med uppvisningar. Fackeldansen på Bjeret valborgsmässoafton var en tradition redan då och det var i stort sett det enda som hände. Men det skulle snart ändra på sig.

1971 blev laget tillfrågat om vi ville vara värdar för ett danslag från Vsetin i Tjeckoslovakien. Det var en satsning som gick hem. Nu ville man ut och röra på sig. Vi fick en kontakt i Hartmannsdorf i Österrike. Det besöket liksom återbesöket blev fullträffar. Vi hade blivit ännu fler medlemmar, resandet fortsatte. 1973 reste vi via Amsterdam till Koblenz-Güls och fick också ett återbesök. Vi hade också fler uppvisningar. Vi började att dansa på ålderdomshemmen i Helsingborg och det är nu också en tradition. Det året fick vi också kontakt med Arbeiterwohlfahrt i Lauenburg, och då började våra Luciaresor.

1974 var jubileumsår. Pingsthelgen i Mölln på en festival och på sommaren en verklig långresa. Via DDR, Tjeckoslovakien till Leoben i Österrike där vi deltog i en festival. Därifrån till Ankaran i Jugoslavien med ett besök i Venedig. Hemresa via Hartmannsdorf och Wien, genom Tjeckoslovakien till Krakow där vi stannade ett par dagar. Efter sjutton dagar i Lassés buss var vi hemma med många nya erfarenheter.

Så var det jubileumsfest då vi nästan sprängde väggarna på Rönnehäll. 1975 fick vi återbesök från Leoben. Vi hade också startat vår ungdomsverksamhet. Platsen var Bjuv men den flyttades snart hem till Rönnehäll. Denna plantskola har varit och är viktig för vår förening. 1976 började vi planera vår resa till Polen. Några medlemmar upplevde en härlig semester i södra Polen tillsammans med våra blivande vänner. Det året inleddes också Luciaresorna till Casino i Travemünde.

Genom våra kontakter hade det varit en hel del kortresor till Nordtyskland för framträdande vid olika begivenheter.

Ungdomslaget var i Deutsch-Evern på besök hos våra mångåriga vänner. 1977 reste vi till Polen på ett två veckors besök. Vi hade returbesök och ungdomarna hade också returbesök. Nu hade vi rest av oss ett tag och det dröjde till 1979 innan vi reste på besök hos Iglauer Singkreis i Sydtyskland. Vi planerade att åka till Frankrike 1981 men hamnade i Deutsch-Evern. Det var tydligt att vi var reströtta. En avgörande faktor var, att många av medlemmarna bildat familj och då är det inte alltid så lätt att bara ge sig av. Men våra småresor hade pågått hela tiden, så lite utlandsbesök blev det ändå.

Nu är året 1983 och vi har åter kontakter utomlands. Vi reste till Kemzeke i Belgien och fick besök från Sopron i Ungern. I år reste vi till Ungern och fick besök från Belgien. Trots att det är svårt att gradera alla våra kontakter, så är nog Kemzeke den plats som vunnit våra hjärtan lite mer än andra. Vi planerar att hålla kontakten och även ett besök i England ligger i planeringen.

Nu har jag i väldigt stora drag berättat om de åren jag deltagit i Rönnehälls verksamhet. Vad är det som gjort allt detta möjligt? Svaret finner man i dagens Rönnehäll. Vi har en bred verksamhet, barn- och ungdomslag och en vuxengrupp. Vi har duktiga ledare och musiker och många medlemmar som utför ett fint arbete för allas bästa. Så har det alltid varit. Rönnehällarna har alltid ställt upp för att göra sin förening starkare och bättre. Det gällde de år när vi bara kunde resa "efter höet och före rapsen", när vi fick ställa in vid såtid och skördetid, och det gäller nu när våra medlemmar representerar alla möjliga yrken och sysselsättningar.

Vår målsättning idag, är att ge framtidens Rönnehällare samma goda möjligheter till en bred och utåtriktad verksamhet. Det gör vi genom att utbilda ledare inom olika grenar, att utbilda musiker till våra grupper, att utöka vårt kontaktnät för att få nya resmål och nya vänner och sist men inte minst förstärka och bibehålla vår goda föreningsanda.

Gunnar Otterström

År	Ordförande	Kassör	Sekreterare	Dansledare	Spelman
34/	Rudolf Jönsson		Karin Andersson	Emil Persson/ Nils Rasmusson	Anders Öhman
35	Rudolf Jönsson	Lave Lavesson	Gudrun Malmström	Harry Andersson/ Emil Persson	Anders Öhman
36	Harry Andersson	Einar Pettersson	Gertrud Persson	Harry Andersson	Anders Öhman/ Olle Kringström
37	Erik Berggren	Einar Pettersson	Gertrud Persson	Harry Andersson	Anders Öhman
38	Harry Andersson	Einar Pettersson	Gertrud Persson	Harry Andersson	Anders Öhman
39	Harry Andersson	Einar Pettersson	Gertrud Persson	Harry Andersson/ Ture Wallin	Anders Öhman
40	Harry Andersson	Einar Pettersson	Gertrud Persson	Harry Andersson/ Ture Wallin	Anders Öhman
41	Harry Andersson	Ragnar Andersson	Signe Bondesson	Harry Andersson/ Ture Wallin	Anders Öhman/ Reinhold Andersson
42	Harry Andersson	Ragnar Andersson	Ulla-Britt Larsson	Harry Andersson	Anders Öhman
43	Harry Andersson	Ragnar Andersson	Ulla-Britt Larsson	Harry Andersson	Anders Öhman
44	Einar Pettersson	Johan Johansson	Margit Larsson	Harry Andersson	Henry Askman
45	Allan Persson	Nisse Persson	Margit Larsson	Knut Olofsson	Henry Askman
46	Eric Andersson	Herbert Nilsson	Inga Andersson	Knut Olofsson	Henry Askman
47	Eric Andersson	Herbert Nilsson	Inga Andersson	Harry Andersson	Henry Askman
48	Eric Andersson	Herbert Nilsson	Sonja Möller	Harry Andersson	Henry Askman
49	Eric Andersson	Anna-Lisa Persson	Sonja Möller	Harry Andersson	Henry Askman
50	Eric Andersson	Anna-Lisa Persson	Sonja Möller	Harry Andersson	Henry Askman
51	Eric Andersson	Anna-Lisa Persson	Inger Månsson	Harry Andersson	Henry Askman
52	Eric Andersson	Elsa Johansson	Inger Månsson	Harry Andersson	Henry Askman/ Harry Andersson
53	Gunnar Persson	Elsa Johansson	Ulla Franke	Börje Wallin	Harry Askman/ Harry Andersson
54	Gunnar Persson	Erik Lundstedt	Lennart Pålsson	Börje Wallin	Harry Andersson
55	Gunnar Persson	Lennart Pålsson	Lennart Lenander	Börje Wallin	Sven Johansson
56	Lennart Dahl	Inga Lundstedt	Lennart Lenander	Börje Wallin	Sven Johansson
57	Lennart Dahl	Ulla Jönsson	Gunnel Ingelsson	Börje Wallin/ Kjell Kvist	Sven Johansson
58	Lennart Dahl	Ulla Jönsson	Gunnel Ingelsson	Kjell Kvist	Sven Johansson

År	Ordförande	Kassör	Sekretärer	Dansledare	Spelman
59	Stig Persson	Gunnel Pålsson	Gullvi Jönsson	Börje Wallin/ Kjell Kvist/ Lennart Dahl	Sven Johansson
60	Stig Persson	Kerstin Jönsson	Gullvi Jönsson	Börje Wallin/ Kjell Kvist/ Lennart Dahl	Sven Johansson
61	?	?	?	?	?
62	?	?	?	?	?
63	Arne Pålsson	Erik Ewaldsson	Ylva Svensson	Börje Wallin/ Kjell Kvist/ Arne Pålsson	Sven Johansson
64	Jan Ewaldsson			Börje Wallin	Sven Johansson
65	Jan Ewaldsson	Erik Ewaldsson	Karin Gerner	Börje Wallin	Sven Johansson
66	Anita Orup	Erik Ewaldsson	Karin Gerner	Börje Wallin	Sven Johansson
67	Anita Orup	Erik Ewaldsson	Karin Gerner	Bertil Persson	Sven Johansson
68	Erik Ewaldsson	Ingemar Nilsson	Solveig Andersson	Bertil Persson	Sven Johansson
69	Erik Ewaldsson	Ingemar Nilsson	Solveig Andersson	Bertil Persson	Sven Johansson
70	Erik Ewaldsson	Ingemar Nilsson	Ingrid Nilsson	Gunnar Otterström	Sven Johansson
71	Tor Svensson	Ingemar Nilsson	Ingrid Nilsson	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Lars-Erik Carlzon
72	Hans-Ove Nilsson	Ingemar Nilsson	Renee Lindblom	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Lars-Erik Carlzon
73	Gunnar Otterström	Bengt Thulin	Renee Lindblom	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Lars-Erik Carlzon
74	Gunnar Otterström	Bengt Thulin	Janet Andersson	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Lars-Erik Carlzon/ Jan Pålsson
75	Gunnar Otterström	Håkan Wickholm	Janet Andersson	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Lars-Erik Carlzon/ Jan Pålsson
76	Gunnar Otterström	Håkan Wickholm	Anne-Maj Stjärnfält- Thulin	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Lars-Erik Carlzon/ Jan Pålsson

År	Ordförande	Kassör	Sekreterare	Dansledare	Spelman
77	Gunnar Otterström	Håkan Wickholm	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Åke Pålsson/ Jan Pålsson
78	Gunnar Otterström	Håkan Wickholm	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Sven Johansson/ Åke Pålsson/ Jan Pålsson
79	Gunnar Otterström	Håkan Wickholm	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Åke Pålsson/ Jan Lindberg
80	Gunnar Otterström	Sten Olsson	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Åke Pålsson/ Jan Lindberg
81	Gunnar Otterström	Sten Olsson	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Åke Pålsson/ Jan Lindberg
82	Gunnar Otterström	Sten Olsson	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Jan Lindberg/ Ninni Fredriksson/ Jan Lindberg/ Göran Rundqvist/ Leif Landtborg/ Bo Lindvall
83	Gunnar Otterström	Sten Olsson	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Ninni Fredriksson/ Uffe Tholander/ Göran Rundqvist/ Leif Landtborg/ Karin Andersson/ Bo Lindvall/ Leif Olsen
84	Gunnar Otterström	Sten Olsson	Anne-Maj Thulin	Gunnar Otterström	Ninni Fredriksson/ Uffe Tholander/ Göran Rundqvist/ Leif Landtborg/ Karin Andersson/ Bo Lindvall/ Leif Olsen.